

פרוטוקול מספר 28/ג

מישיבת ועדת העבודה
ירושלים, יום ד', יג' באב תשי"ח - 30.7.1958, שעה 8.30.

.מ.י.

נ כ ח ר :
 ע. גוברין - היו"ר
 ב. אידלסון
 י. אלמוגי
 מ. אדם
 ש. בנה
 ק. כהנא
 ח. מגורי-כהן
 מ. קלמר
 י. קרגמן
 א. די מלט

מוזמנים:
 שר העבודה מ. נמיר
 מר עילם - מנהל כללי משרד העבודה
 מר שנא - משרד העבודה
 מר כוכבי - משרד העבודה

סדר-היום:
 חוק ארגון התעסוקה, תשי"ח - 1958

- - - - -

היו"ר ע. גוברין: אני פותח את הישיבה.

משלחת התאחדות בעלי התעשייה ביקשה דחיה, ולכן הם יבואו ביום שני בשעה שש בערב. תבוא גם התאחדות האיכרים ואולי נקבל עוד את התאחדות הסוחרים.

עלינו להמשיך בחוק, פרק המישי: לשכות פרטיות.

מ. קלמר: מה זו לשכה פרטית שלא ברווחים? אני רוצה לקבל איזו דוגמה.

מר כוכבי: זה יכול להיות ויצ"ו או אגודה מקצועית של אופנים שמחלקים לעצמם עבודה.

מ. קלמר: אני מבקש לדעת אם יכול להיות דבר כזה. לדעתי אסור שזה יהיה. אני רוצה להבין לאיזה צורך יש פה דבר כזה. לשכה פרטית לרווחים, יכולה להיות קיימת במקצוע כזה שאינו שייך ללשכת העבודה. אבל לשכה פרטית שלא לרווחים - זה קשור עם אגודה מקצועית. אני רוצה לקבל הסבר מניח את הדעת למה הדברים מכוונים. אני שולל אפשרות כזו, שאגודה מקצועית יכולה לקיים לשכה פרטית.

מר עילם: הסעיף הבא אומר שאי אפשר לעשות זאת.

ב. אידלסון: אני מתנגדת לקיום לשכות פרטיות שמגדירים אותן כלשכות פרטיות שלא לרווחים. רווח זה לא רק כסף. יש לשכות פרטיות בארץ לצרכים שונים, ואני רואה בהן את מקור הרע. למשל, אינני יודעת באיזו מידה אנחנו נסכים להכניס משק בית, תופרות, אחיות מעשיות וכו' לסעיף 32. אני יודעת שיש לשכות פרטיות שהן נקראות אפילו ציבוריות, ואין עליהן כל ביקורת. לא פעם נגמר הדבר באסונות. אינני מתכוונת לאיזה גוף ציבורי אחראי, אבל יש כל מיני אנשים וגופים שקוראים לעצמם לשכות פרטיות.

אם יהיה בארץ ארגון תעסוקה - הוא יהיה ברשותה

של המדינה.

אני חושבת שצריכים למחוק את סעיפים (א) ו-(ב) של סעיף 66. אם יחליטו שלא - אשמור לי זכות להסתייגות. במשך שנים רבות נוכחתי לדעת שאין זה מביא תועלת לציבור שפונה ללשכות אלו, לעתים קרובות זה מביא אותם לדרך רעה.

מ. קלמר: לשם מה יש צורך בשני סעיפים: אחד - ללשכה לרווחים ואחד ללשכה שלא לרווחים. האם אי אפשר לכלול זאת בסעיף אחד? אפשר לכתוב בסעיף אחד: לא יקיים אדם לשכה פרטית בין לרווחים ובין שלא לרווחים.

ש. בבה: אני מבין שהסעיף הזה חל על אותם מקצועות שאינם כלולים בתוספת השניה. בתוספת השניה כלולים כל המקצועות שזקוקים ללשכת העבודה. ברור שישנם כאלה שאינם זקוקים ללשכת עבודה. ומוכרח להיות מישהו שירכז זאת ויתן את העבודה.

מדוע אסור למשל להסתדרות עורכי הדין להקים על ידה לשכת עבודה, שתסדר עולים חדשים בעבודה? זהו דבר שאין לשכת העבודה יכולה לספל בו.

אני בעד הסעיפים האלה. אינני רואה כל פסול בדבר, בפרט כשהדבר נתון לדיסקרציה של שר העבודה, ויש סייג שני, שלשכה מסוג זה יכולה להיות רק ציבורית ולא פרטית.

י. אלמוגי: יש טעות בדברי חבר הכנסת בבה. הוא מסתמך על סעיף 32. בסעיף 32 אנחנו מציינים רק את המקצועות ואת הענפים בהם יש חובה זיקה. אולם בשאר הענפים אין זה אומר שלא תהיינה לשכות לתיווך. יש לשכות עבודה ממלכתיות שאין בהן חובת זיקה. חבר הכנסת בבה טוען שמוכרחים להקים לשכות עבודה פרטיות. בשביל זה לא מוכרחים להקים לשכות עבודה פרטיות.

במושג "פרטי" המגדיר מתכוון לכל דבר פרט למדינה. זה לא רק איש פרטי, אלא גם איגוד מקצועי, גוף ציבורי. אם עכשיו נקבל את עמדת חברת הכנסת אידלסון, פירוש הדבר שאנחנו סוגרים כל אפשרות של איזה שהוא ארגון להמשיך ולקיים לשכת עבודה גם בזמן שאין חובת זיקה.

נחנו פה דוגמה של עורכי-דין. אני יכול להוסיף ולהביא דוגמאות: יש מהנדסים, יש לבורנסטים, אגודת הלבורנסטים שמסונפת לאגודת האחיות, הם מקיימים את הלשכה שלהם. עינה של חברת הכנסת אידלסון אינה צרה באגודת הלבורנסטים שתוכל לקיים לשכת עבודה משלה; היא רק רוצה להיזהר שלא תוקם איזו שהיא לשכה שיוכלו לנצל את זה לרעה.

אם כן אני חושב שבמקרה זה אין לנו מוצא, להפסיק לגמרי ולומר שכל עניני העבודה, כל עניני שליחת אנשים לעבודה יהיו בידי הממשלה. בשלב זה זה עלול להביא נזק ולסבך אותנו. לעומת זאת, לגבי מסירת סמכות לשר - לדעתי המכסימום שאפשר לעשות הוא שהשר יוציא אישור כזה לאחר התייעצות עם ועדת העבודה.

הסעיף הזה, בשינוי קל שיכול להבטיח את הביקורת של הכנסת, שלא יתנו אישור - אני חושב שזה יכול לספק.

מ. ארם: אני רוצה לומר שדבריו של חבר הכנסת בבה אינם במקום. נניח שעורכי-דין רוצים לקיים לשכת עבודה; נניח שעל-יד לשכת העבודה הממלכתית קיים המדור הזה, אבל לא פקיד סתם יכול לעשות את המלאכה, אגודת עורכי-הדין מהווה את הוועדה המייעצת, יש לה כל הסמכות, אבל כל הענין הזה מרוכז ליד השירות הממלכתי. במה זה יותר גרוע? ההבדל הוא רק בזה שאם זה יהיה מחוץ לשירות הממלכתי, רק הפיקוח הוא עליהם. בשירות ממלכתי יש להם כל היתרונות, ולא ארם יקבע לאן צריך לשלוח עורך-דין זה או אחר.

אינני מבין מדוע צריך לקיים את הדבר הזה על כל ציבור לחוד. ואם כל ציבור - נצטרף להגדיר מה זה ציבור. אתה אומר אגודת עורכי-הדין, מחר היא יכולה להתפלג. ואנחנו יודעים קצת על בעיות כאלה.

אז שכל אגודה תלך ותקיים לעצמה לשכת עבודה פרטית - זה איננו מתקבל על הדעת.

לדעתי אין מקום ללשכות פרטיות; יש מקום שלגבי מקצועות חופשיים שאין להם שום חובת זיקה - ברור שיש חובת זיקה של השירות הזה לגבי מקצוע זה עם האגודה המתאימה, כדי לתת לענין אופי ציבורי. אני חושב שאנחנו יכולים לחתור תחת החוק בכל מיני מוקשים.

מו כוכבי: כל הסעיפים בפרק הזה מדברים על אותם המקצועות שאין חובת זיקה חלה עליהם. כל מי שהלשכה תוכל לתווך בהם לא כזיקה, השר לא יתן אישור לפתיחת לשכה פרטית, בין אם היא לרווחים או שלא לרווחים. השר רשאי לתת, לגבי אחד מהמקצועות האלה שאינם בזיקת חובה והלשכה לא תוכל לדעת השר לתווך בהם - ושיון.

ניקה למשל, אמנס, שחקנים או זמרים. האם אפשר לשער שהלשכה יכולה לטפל בהם? ללשכה יש שיטת משלוח, אחרת אין היא יכולה לפעול. אז נניח שבאים ומזמינים זמרת ששמה שושנה דמארי, והיא לא בתור. מה יהיה אז? הלשכה לא תוכל לטפל בזה. במקרה זה רשאי השר לתת ושיון לקיים לשכת עבודה שתטפל בזה.

דוגמה שניה: האם הלשכה יכולה להחזיק בתוכה סקציה לרבנים? זקוקים לרבנים במועצות הדתיות המקומיות. האם הלשכה תשלח אותם? האם הלשכה תטפל בהם? ואין אנחנו יכולים להגיד שזה הפקר, אין הפקר בשוק העבודה. כל מי שעוסק באיזה תיווך, צריך להימצא תחת פיקוח. השר נותן פיקוח, בין אם זה על המעשה עצמו ובין אם זה על החשלו, שלא יקחו מאנשים חשלומים גבוהים.

זו דוגמה של לשכה שלא לרווחים. יש גם דוגמה של לשכה לרווחים. האם הלשכה יכולה לטפל במשלוח "בייבי סיטרס"? זו עבודה לשעה או לשעתיים. נניח שויצ"ו או ארגון אמהות עובדות מקימות איזה מוסד שמטפל במשלוח אנשים לכמה שעות עבודה בערב, האם הלשכה יכולה לטפל בזה?

אפשר להניח שישנם כמה וכמה דברים שהלשכה לא תוכל לטפל בהם, אבל השר יצטרך לבחון: אם הלשכה לא תוכל לטפל בהם - אז הוא יתן ושיון.

האם בכל מקרה של מתן רשות כזו ללשכה, בין אם היא לשכה לרווחים ובין אם איננה לשכה לרווחים, נחוצה התייעצות עם ועדת העבודה? לי נדמה שזה רק יכביד, כי מגמת החוק היא לכלול פה כמה שאפשר גם התיווך החופשי. על כן אפשר לסמוך על השר, שהרשיונות האלה לא יינתנו כדי לערער את המאוזן, בין מי שחל תחת סעיף 32, בין מי שחל בתיווך.

שר העבודה מ. נמיר: אני יודע שיש בקרבנו חברים הסבורים שצמח התקנת חוק על שירות תעסוקה ממלכתית, ההסתדרות או תנועת הפועלים על זרמיה מוכרת קצת בזול איזה נכס שהיה בידיה. ויש שם חששנות. לכן אם זה כבר עובר למדינה, הם רוצים שהיא תשלוט על הכל ולא תשאיר פתאים. אני אומר את הדבר ללא אירוניה, מתוך יחס רציני לגבי העמדה הזו, עם כל התנגדותי לתפיסתם. אבל אני מוכרח להודות: אני ניגש לחוק הזה בדחילו ורחימו ובהרבה מאד פחדים, לא מפני שהחוק אינו מקנה די סמכויות לשר או למדינה, אלא מפני הדבר הגדול והיסודי, שהוא המייחד אותנו בין כל לשכות העבודה על פני כל העולם, זה נסדן גם בשבילנו, וזהו ענין הזיקה המחייבת.

אין חולקים בכנסת על העקרון של הזיקה המחייבת בתנאים המיוחדים של ארצנו. לא שמעתי שחלקו על כך, מחירות ועד מק"י. אבל העובדה הזו אינה משנה את הצד הספציפי שבדבר, שאנחנו הולכים לבצע בכוח מחייב של החוק, דבר שלא נתנסה לא רק בעולם הגדול, גם אצלנו לא.

גם אם אהיה גורס את הסמכויות הקיימות של לשכות העבודה במובן האופטימי ביותר, שהיא חולשת על הכל, העובדה היא שאין אפילו מקצוע אחד שהחוזים בו מקיפים את כל אנשי המקצוע עד תום, ושלא יהיה שם סדק שאין חוזה קולקטיבי. ואם אין חוזה קולקטיבי, אין לשכת עבודה.

יש נוהג הנשען בשנים האחרונות על סעיף מסויים בכל חוזה קולקטיבי, שנותן עבודה מתחייב לקבל את כל העובד או חלק מהעובד. יש כל מיני קומבינציות בענין זה בלשכת העבודה.

החוק יש לו היחרון שהוא חותר לקראת הגשמה של צדק של כל אזרח ואזרח. אולם יש לו החסרון של אוטומטיזם ושל מיכניות יתרה, מכאן גם ביורוקרטיזם, בספירה שהיא כולה אורגניות חיה, זו רקמה אורגנית, אין זו חלוקת לחם, זו חלוקת אנשים חיים. אז אם אנחנו הולכים ועושים זאת - ובזה אני מסביר מדוע אני מחייב את החוק שהצעתי, והצעתי אותו אחרי שהסתדרות חייבה אותו - אינני מתייחס בקלות לכובד שהוא מטיל על כל הנוגעים בדבר בקשר לסעיף על זיקה מחייבת. בלי הסעיף על זיקה מחייבת לא היינו צריכים לטפל כמעט בענין. בלי זיקה מחייבת ההסתדרות ויתר אצגוני הפועלים לא היו מוסרים לנו את הלשכות. כי יש ללשכת העבודה המשותפת הקיימת הרבה יותר השפעה על שוק העבודה מאשר לאיזו לשכת עבודה שהיא בעולם. וברור וטבעי הוא שהנוגעים בדבר ידאגו שההשפעה הזו לא תרד. אולם אני בכל זאת הייתי ממליץ על כך שאנחנו לא נחפש, לרגל העברה מהסטטוס הקיים לסטטוס אחר, רווחים שהלשכה הקיימת לא זכתה בהם עד עכשיו, גם אם החוק מאפשר זאת. אני רואה נטיה להכליל בחוק דברים שהלשכה הקיימת לא השיגה אותם בחוקף מציאות מסוימת, שעלולה לדחוף את החוק למצבים אבסורדליים. בעוד שנה שנתיים נצטרך להכניס איזה תיקונים בחוק הגנת השכר, לרגל האופי האבסולוטיסטי שלו בכמה סעיפים, שאינו מאפשר גמישות שהמציאות מחייבת אותה. אני בטוח שבעוד שנה שנתיים לא יהיו חולקים על כך שבחוק הגנת השכר, למען בצר אותו, נצטרך להכניס אי-אלה תיקונים לקולא בסעיף זה או אחר, אם לא נרצה בכלל להפוך כל קונפליקט בענין זה או כל עובדה של אי-תשלום שכר לנושא לשפט או לנושא לקנסות כבדים שיותר יכבידו על תשלום השכר לגבי מי שלא יכול היה לשלם את השכר בלי הקנסות.

אותו הדבר לגבי החוק הזה. דווקא הפתחים שנשארו כאן והמאפשרים להרשות ללשכה עצמה לטפל בשורה שלמה של מקצועות שאינם קבועים, שהם יכולים להשתנות פחות או יותר על דרך של התיווך החופשי - זו אחת הערובות שמאפשרות לחוק הזה לנשום בכלל.

לגבי רבנים - העובדה הזאת קיימת. אם אומר החוק שאין איש יכול להיכנס לעבודה בלי הלשכה, אז גם רב הוא עובד, והוא לא יוכל להימלט מזה, אלא אם החוק יותר עליו. או מנהלי חשבונות מסוג מסויים. זה למעלה מחמש שנים שמחפשים בנרות מנהלי חשבונות, רואי חשבונות. כל מנהל גם בהסתדרות עוקף את החוק ואת התקנות על-ידי כל מיני מענקים וסידורים שמגדילים את המשכורות, ובלבד שפלונני אלמוני ייכנס לעבודה ולא יעזוב אותה. מה בצע ללשכת עבודה לקבוע בענין זה סמכויות? יפנו אליה ורק אליה, ולה לא יהיה כוח עבודה.

אני לוקח ענף שהוא כן כלול בחובת זיקה, אולם זה עלול להשתנות. היום יש קוניונקטורה על חנהלי חשבונות. מוכרחה להיות לשך אפשרות במישה מאד היום להכריז על מקצוע זה עד למועד מסויים שהוא פטור מחבת זיקה. אם הוא פטור מחבת זיקה, אינני רואה שום אפשרות, שום צורך בכך שנאסור בענין זה גם על לשכת עבודה פרטית באותו המובן שהחוק מדבר עליו. לשכת עבודה פרטית אין פירושה לשכה של אדם אחד. זוהי ההסתדרות הרפואית, או איגוד האחיות. לגבי אחיות, מאז ומתמיד ויתרה לשכת העבודה הקיימת על זכותה לשלוח אחיות לעבודה, היא השאירה זאת לארגון האחיות. ליד ארגון האחיות קיימת לשכת עבודה לשליחת אחיות. היא מאפשרת לבחור את האחות, כי זהו ענין של אמון אישי, של הפקדת גורל של בריאות; זה ענין של יחסים פסיכולוגיים בין החולה לבין העובד.

נכון, יכול להיות פה שימוש לרעה, על-ידי ניצול העובד או על-ידי רמאות, שיתנו אחות רגילה במקום אחות ראשית. צריך להיות על זה פיקוח, כי זהו ענין ציבורי.

מכאן משתמע שבעוד שביצור החוק דווקא מחייב שיישארו כמה ערובות פתוחות לנשימה חופשית בלי רגולציה אבסולוטיסטית, שזה המצב הקיים בלשכות, מצד שני צריך שהיה פיקוח על הלשכות הללו לבל יהפכו הן למקומות הפקר מכמה בחינות: או על-ידי רמאות של עובד וניצולו, או על-ידי מעשה תרמית כלפי המעביד. זה ענין ציבורי.

דובר כאן על עורכי-דין. האם אתם מתארים לכם שאפשר לשלוח עורך-דין לעבודה על פי תורף זה ענין של כשרון. גם עורכי-הדין מאפשרים בחירה. נותני-עבודה יודעים ששם הם יכולים למצוא כוח

מ.י.

עבודה משובח; עורך-הדין יודע שמפה ישלחו אותו לעבודה בתנאים הוגנים
פחות או יותר, אין זיקת עבודה ואין מיכניות בשליחה לעבודה. בזה
כוחה.

איש לא שולח רופאים לעבודה. לשכת עבודה אינה
מטפלת בזה ואין לה שום פרטנזיות לטפל בזה.

(אחר כך רשמה ע.ע.).

שר העבודה מ. נמיר: (המשך)

לבסוף הערה בענין הלשכות בתשלום.
 חבר הכנסת קלמר הביא את הדוגמה של "בייבי-טיטר", ואמר שגם ענף זה יכול להיות במסגרת הלשכה הכללית, אינני מדבר כבר על עצם האחראיות של הטיפול בתינוק, אני מדבר על פרזזה; איך יכולה הלשכה לקבל על עצמה את האחראיות ליושרו של ה"בייבי-טיטר", שמסאירים אותו בבית פתוח למשך כמה שעות? הלשכה יכולה לקבל על עצמה רק את הפיקוח על ענף זה. בדרך-כלל, ה"בייבי טיטינג" היא עבודה נוספת, ועל-כן צריכה לעסוק בזה לשכת עבודה מיוחדת במינה, שתקבל רשיון לכך מאת שר-העבודה. לא יינתן היתר לפתיחת לשכת עבודה פרטית למקצועות שחובת הזיקה חלה עליהם. האפשרות להקים לשכות פרטיות בהיתר, מצד אחד, לא תטיל אחריות ישירה על הממשלה בענינים שאין היא יכולה לקבל על עצמה את האחראיות, ומצד שני, לא תשאיר ענינים אלה במצב של הפקרות גמורה ומעשי תרמית. לרעתי, זה לטובת החוק אם הוא איננו אבסולוטי, אם הוא משאיר משהו להסדר באופן גמיש, בהתאם לתנאים האובייקטיביים, על יסוד הנסיון של הלשכות הקיימות ועל יסוד ההגיון הפשוט של השכל האנושי. נדמה לי, שבהצעת החוק נבחר שביל הזהב בין כל האפשרויות הקיימות.

איננו יכולים לראות כרגע את כל המצבים העלולים להתעורר, לשם כך קיימת הכנסת, נקווה שגם האינסטיטוציה של שר העבודה תמשיך להתקיים, ואם יהיה צורך להכניס שינויים לקולה או לחומרה - נעשה זאת. כל הסוגיה היא חדשה בשבילנו, ואין להסדיר את כל הדברים מראש.

מ. קלמר:

אני מבין שאין לחייב בזיקה ללשכה הכללית את כל המקצועות, אולם כל מה שלשכת-עבודה פרטית יכולה לעשות, חייבת הלשכה הממלכתית לעשות. לשכת העבודה הכללית יכולה לתווך בכל המקצועות שהוזכרו כאן, רופאים, אחיות, מהנדסים וכו'.

הזכירו כאן את ענין הדיינים, קיימת ועדה מיוחדת של הכנסת הממנה את הדיינים, כמו את השופטים.

אני חושש עוד יותר מפני הלשכות הציבוריות הזכירו כאן את הרופאים; לשכת העבודה הכללית צריכה היתה לכלול גם את הרופאים, אולם הסתדרות הרופאים, שהיא אחת האגודות המקצועיות החזקות ביותר בארץ, התנגדה למגן זכות לעבודה לרופאים עולים חדשים ולא רצתה לקבלם לאגודתה. הלשכה הכללית גם לא שחררה את האחיות מחובת זיקה, אולם האגודה המקצועית שלהן לא רצתה להשלים עם כך, וכן אגודות מקצועיות אחרות. לאחר שאנו מקימים לשכת עבודה ממלכתית, אין להשאיר כל פתח להשאר המצב הקודם.

אני בעד ביטול הלשכות הפרטיות והציבוריות, ואם דעתי זו לא תתקבל, אני מבקש לשמור לי זכות הסתייגות.

ה. מיגורי-כהן:
 האם לשכות העבודה הפרטיות תהיינה חייבות באגודה מיוחדת?

היו"ר ע. גוברין:
 נביח, שקיבלנו את הצעת חבר-הכנסת קלמר, שהלשכה הכללית תתווך בכל המקצועות, גם אלה שלא תחול עליהם חובת זיקה. במקרה זה לא ישתנה דבר, לעומת הצעת

החוק. ביקורת מבקר המדינה לא תפעל לגבי מקצועות אלה, כן לא תחולנה עליהם התקנות שהשר יתקין. לפי הצעת חבר-הכנסת קלמר, תתקיימנה בתוך בנין הלשכה הכללית לשכונות פרטיות למקצועות שחובת הזיקה לא חלה עליהם, עם אותן הסמכויות שבהצעת החוק.

ברצונו לציין, כי ארגון האחיות עוסק בתיווך אחיות לא מתוך רצונו. הלשכה הכללית טענה שאין לה הסגנון המתאים לכך, וכי ממילא במידה שעומדים לקבל אחות לעבודה מתייעצים בארגון האחיות. גם הרופאים לחצו על ארגון האחיות לטפל בכך.

הצעת חבר-הכנסת קלמר איננה משנה דבר מהצעת החוק, היא רק תכניס בלבול בעבודת הלשכה, ועל-כן אני מייעץ לו לעיין בה מחדש.

ריפתין: אינני קובע עדיין את עמדותי הסופית לגבי הלך המחשבות של חבר-הכנסת קלמר, אולם לפי שעה ברצוני להציע שתי הצעות:

1. לקבוע מידה מסויימת של הזדקקות הלשכות הפרטיות או הציבוריות לחלק מהעקונות שמחייבים את הלשכה הכללית - למשל, בקשר לשאלת ההפלייה, שהיא אחד מעמודי התווך של החוק - ולהוסיף כללים על פיקוח מוגדר יותר;

2. נדמה לי שהיינו מקלים על השר אילו היינו קובעים שיש צורך באישור ועדת העבודה של הכנסת להוצאת מקצועות מסויימים מחובת הזיקה ללשכה.

היור"ע, גוברין: בראשית הישיבה קיבלנו סעיף לא פשוט, ועשינו זאת בהסכמת השר ומשרד העבודה. אמרנו שהשר רשאי לתת היתר לקיום לשכת עבודה פרטית רק לאותם המקצועות שמע"פ 32 לא יחול עליהם, ועלינו להסתפק בהגבלה זו. נדמה לי שהצעות חבר-הכנסת ריפתין באות על תיקון בסעיף 70 של הצעת החוק, הקובע שהשר רשאי לקבוע בהיתר תנאים לפעולת לשכת עבודה פרטית, ורשאי הוא לבטל רשיון או היתר שנתן אם אין הלשכה מקיימת, לדעתו, את התנאים שנקבעו, וכן רשאי הוא לשנות כל תנאי מתנאיהם.

אני מוכן לעיין מחדש בהצעות חבר-הכנסת ריפתין, ונחזור אליהן בסיום הדיון על הפרק החמישי.

ש. בבה: אני משאיר לך אפשרות להודיע על עמדותי בקשר לסעיף 66.

סעיף 66 (ב) - אושר

סעיף 67 - אושר

סעיף 68 - אושר

סעיף 69 - אושר

נדלג היום על סעיף 70, ובישיבה הבאה נעדין בהצעות חבר הכנסת ריפתין.

היו"ר ע. גוברין:

שאלתי אם הלשכות הפרטיות חייבות באגרות.

ח. סיגורי-כהן:

אפשר לחייב באגרה בעד מתן השיון רק אם יש הוראה כזאת בחוק. מאחר שבחוק זה אין הוראה כזאת, פטורות הלשכות הפרטיות מתשלום אגרה.

א. לבנה:

סעיף 71:

ניסוח הסעיף חמור מדי.

ש. בבה:

זהו העתק מדוייק מחוק הפיקוח על העבודה, נכון שהתאחדות בעלי תעשיה התנגדה אז לנוסח זה.

היו"ר ע. גוברין:

האם אי-אפשר לכתוב במקום "נכל עת סבירה" - בשעות העבודה?

ח. סיגורי-כהן:

ישנם מקרים שמפקח העבודה מעוניינים להיכנס שלא בשעות העבודה.

היו"ר ע. גוברין:

אני מבקש לשקול בדעתי את עמדתי לסעיף זה.

ש. בבה:

סעיף 71 - אושר

סעיף 72 - אושר

סעיף 73:

אינני יודע מדוע צריך לאפשר למפקח עבודה לבדוק כל פנקס, מסמך, אישור או תעודה אחרת אינו מעסיק עובדים מחוץ ללשכה?

ש. בבה:

כדי לראות אם נותן העבודה

הכוונה היא למסמכים בקשר לחוק הגדרון.

היו"ר ע. גוברין:

מדוע צריך לאפשר למפקח עבודה לפשפש במסמכים שניהולם או קיומם ע"י המעביד הוא

א. רימלט:

חובה על פי כל חיקוק אחר?

ישנם מפעלים שהמסמכים השונים שהם חייבים לנהל על-פי החוק הם סוד מקצועי. אינני יודע אם אי-אפשר להשיג את מטרת הפיקוח בלי הפרוצדורה של בדיקת הפנקסים.

ש. בבה:

הכוונה היא שעובד מדינה אחד יוכל למלא

י. עילם:

את תפקידי הפיקוח לפי הסעיפים 71 ו-72

וכן על-פי חוק הבטיחות, ועל-כן צריך לפרט את כל סמכויותיו.

ועדת העבודה

30.7.58

- 91 -

נציגי משרד העבודה שמעו את שאלות חברי
הוועדה בקשר לסעיף 73, ויסטרו את

היג'ר ע. גוברין:

תשובותיהם בישיבה הבאה.

סעיף 74:

סעיף 74 - אושר.